

Khi Không Tôi Thấy Thiếu Tiếng Chim Sẻ Buổi Chiều

Không còn thấy chim sẻ, chắc đi ngủ hết rồi?
Mai chắc tôi dậy trễ...thì chúng đã đi chơi!

"Chỉ có hôm nay thôi!". Chúa nói nha! Buồn thiệt.
Hỡi tình-yêu-thân-thiết những chim sẻ dễ thương...

Chim sống trên trần gian / không ai thấy chim chết!
Mai, đời tôi chấm hết...ai thấy tôi, bình tro?

Chắc đó là câu thơ dù nó là câu hỏi,
Khi còn sống tôi nói, mai chết rồi, kệ đi!

Lịch sử nhiều biệt ly, tráng sĩ nào về lại...
Rừng từ thời con gái...vẫn xanh khi già nua!

Chỉ con người chịu thua...một câu Chúa từng phán!
Chúa cũng đâu ở nán! Còn cây Thánh Giá thôi!

Những dấu than như bơi / trên đại dương, buồn nhỉ?
Tang thương là dâu bể...Nguyễn Du nhìn cỏ hoa...

Nguyễn Du thơ thiết tha: "Tang thương đến cả hoa kia cỏ này!".
Ôi vàng trăng cũng gầy, mồng Ba như nhánh liễu...

Khi không tôi thấy thiếu / tiếng chim sẻ buổi chiều,
chắc tại tôi thiu thiu / rồi ngủ quên, hời nãy?

*

Quanh tôi là trống trải. Trước mặt tôi, hoàng hôn...
Cái mặt trời thật tròn. Cái mặt trời chìm xuống!

*Tôi muốn mình ngủ muộn / chờ ngắm vàng trăng lên.
Em à, anh nhớ em...câu thơ không viết vội!*

Trần Văn Lệ